

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 17C/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720200914
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Markéta Marečková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2020:8720200914.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudcom JUDr. Markétou Marečkovou v právnej veci žalobcu J. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, XXX XX D. Š., právne zastúpený JUDr. JCLiC. Tomáš Majerčák, PhD., advokát so sídlom Južná trieda 28, 040 01 Košice, IČO: 52 858 774, proti žalovanej Sociálna poisťovňa, so sídlom Ul. 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484, o náhradu nemajetkovej ujmy s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu 1.000,-- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania p r á v o .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobným návrhom doručeným súdu 25.03.2020 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie nemajetkovej ujmy 3.000,-- eur a úroku z omeškania vo výške 3.613,05 eur a na náhradu trov konania. Nárok odôvodnil tým, že žalobca dňa 14.06.2007 utrpel pracovný úraz zranenie kotníka pravej nohy, Achillovej šľachy, v dôsledku ktorého bol dlhodobo práceneschopný, absolvoval opakovaný operačný zákrok, opakovanú hospitalizáciu a dlhodobú liečbu. Po ustálení zdravotného stavu posudzujúci lekár vydal lekársky posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia. Následne si žalobca voči Sociálnej poisťovni uplatnil nárok na náhradu za bolesť, sťaženie spoločenského uplatnenia a nárok na úrazový príplatok za dočasnú pracovnú neschopnosť. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne z 08.01.2014 vo veci nároku na náhradu za bolesť v dôsledku úrazu bol nárok zamietnutý. Následne žalobca podal odvolanie. Žalovaná potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne pobočky Poprad. Voči rozhodnutiu podal žalobca žalobu na Krajský súd v Bratislave, ktorý rozsudkom č. k. 7S 121/2014 z 14.10.2015 zrušil rozhodnutie žalovanej. Proti rozsudku podala žalovaná odvolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 9Sžso 1/2016 z 29.11.2017 tak, že potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 7S 121/2014 z 14.10.2015. Žalobcovi rozhodnutím Sociálnej poisťovne pobočka Košice z 08.01.2014 vo veci nároku na úrazový príplatok za dočasnú pracovnú neschopnosť bol nárok zamietnutý. Žalobca vo veci podal odvolanie, ktoré žalovaná rozhodnutím z 10.04.2014 odmietla, potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne pobočky Košice. Voči rozhodnutiu podal žalobca odvolanie na Krajský súd v Košiciach, ktorý rozsudkom č. k. 6S 53/2015 z 04.02.2016 zrušil rozhodnutie žalovanej. Proti uvedenému rozsudku podala žalovaná odvolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 9Sžso 61/2016 z 28.03.2018 tak, že potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S 53/2015 z 04.02.2016. V konaní o nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia rozhodnutím Sociálnej poisťovni pobočka Košice z 08.01.2014 bol nárok zamietnutý. Žalobca podal odvolanie, ktoré žalovaná rozhodnutím z 10.04.2014 odmietla a potvrdila rozhodnutie Sociálnej

poisťovne pobočky Košice. Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobcu žalobu na Krajský súd v Košiciach, ktorý rozsudkom č. k. 6S 131/2014 z 19.03.2015 zrušil rozhodnutie žalovanej a vec vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutím z 26.01.2016 Sociálna poisťovňa pobočka Košice prerušila konanie z dôvodu začatia konania okrem bežnej otázky do rozhodnutia o odvolaní v konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky č. k. 9Sžo 1/2016. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 9Sžo 1/2016 z 29.11.2017 vyriešil odvolacie námietky vo veci náhrady za bolesť a rozsudkom č. k. 9Sžo 61/2016 z 28.03.2018 vyriešil odvolacie námietky vo veci úrazového príplatku za dočasnú pracovnú neschopnosť. Z uvedeného vyplýva, že o nárokoch žalobcu bolo nezákonne rozhodnuté. Rozhodnutia Sociálnej poisťovne pobočka Košice z 08.01.2014 vo veci náhrady za bolesť je nezákonné. Nezákonné je rozhodnutie žalovanej z 10.04.2014, ďalej rozhodnutie Sociálnej poisťovne pobočka Košice z 08.01.2014 vo veci nároku na úrazový príplatok za dočasnú pracovnú neschopnosť a rozhodnutie žalovanej z 10.04.2014. Nezákonné je aj rozhodnutie Sociálnej poisťovne pobočka Košice z 08.01.2014 vo veci nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia a rozhodnutie žalovanej z 10.04.2014, ktoré potvrdilo rozhodnutie Sociálnej poisťovne pobočka Košice. Nezákonné je aj rozhodnutie Sociálnej poisťovne pobočka Košice z 08.01.2014 vo veci nároku na náhradu liečebných nákladov a rozhodnutie žalovanej z 10.04.2014, ktoré potvrdilo rozhodnutie Sociálnej poisťovne pobočka Košice. O nezákonnosti vyššie uvedených rozhodnutí svedčí právoplatné rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 9Sžo 1/2016 z 29.11.2017, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S 121/2014 z 14.10.2015, ako aj rozhodnutie Sociálnej poisťovne pobočka Poprad z 08.01.2014 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 9Sžo 61/2016 z 28.03.2018, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S 53/2015 z 16.05.2016, ktorým bolo zrušené rozhodnutie žalovanej z 10.04.2014, ako aj rozhodnutie Sociálnej poisťovne pobočka Poprad z 08.01.2014. Žalobca si uplatňuje v konaní náhradu škody predstavujúcu úrok z omeškania a to v súvislosti s:

- náhradou za bolesť priznanou vo výške 1.504,69 eur
- Nárok na plnenie vznikol 21.05.2009
- Plnenie prijaté dňa 12.06.2018
- 9 % úrok z omeškania zo sumy 1.504,69 eur od 22.05.2009 do 12.06.2018 je vo výške 1.227,33 eur
- úrazovým príplatkom za dočasnú pracovnú neschopnosť priznaným vo výške 1.135,35 €
- Nárok na plnenie vznikol 09.07.2007
- Plnenie prijaté dňa 31.08.2018

8,5 % úrok z omeškania zo sumy 1.135,35 eur od 10.07.2007 do 31.08.2018 je vo výške 1.076,36 eur

- náhradou za sťaženie spoločenského uplatnenia priznanou vo výške 1.605,26 eur

- Nárok na plnenie vznikol 21.05.2009

- Plnenie prijaté dňa 12.06.2018

- 9 % úrok z omeškania zo sumy 1.605,26 eur od 22.05.2009 do 12.06.2018 je vo výške 1.309,36 eur.

Žalobca mal v čase úrazu úver v celkovej výške 49.560,-- eur, ktoré musel každý mesiac splácať. V dôsledku práceneschopnosti sa jeho mesačný príjem znížil o 163,46 eur. Po ukončení práceneschopnosti následkom úrazu už nenastúpil na pôvodné pracovné miesto vodiča, bol od 01.08.2009 do 07.04.2010 evidovaný na úrade práce. Pre následky úrazu nebol žalobca schopný vykonávať mnohé práce, nepodarilo sa mu nájsť adekvátnu prácu, tak od 08.04.2010 má živnostenské oprávnenie. Bol nútený prejsť viacerými podnikateľskými aktivitami, aby uživil svoju rodinu. Žalovaná nároku žalobcu nevyhovela a neplnila po tom, ako si žalobca uplatnil nároky u žalovanej kedy mu nárok vznikol, ale až po 11 rokoch. Vzhľadom na uvedené si uplatňuje žalobca nemajetkovú ujmu vo výške 3.000,-- eur, ktorá predstavuje primerané zadostučinenie.

2. Žalovaná so žalobným návrhom nesúhlasila. Ku skutkovému stavu uviedla, že žalobca dňa 14.06.2017 utrpel úraz počas futbalového zápasu na športovom podujatí, ktorý organizoval jeho zamestnávateľ. Žalobca po utrpení úrazu 18.06.2007 nastúpil do zamestnania. Dočasnú práceneschopnosť začal 09.07.2007 z dôvodu ekzému. Následne od 13.08.2007 jeho dočasná práceneschopnosť pokračovala z dôvodu úrazu zo dňa 14.06.2007. Zamestnávateľ v podaní z 06.12.2013 uviedol, že účasť zamestnancov na uvedenom športovom podujatí nebola povinná, a že účastníci podujatia boli úrazovo poistení súkromnou poisťovňou. V príčinnej súvislosti s utrpým úrazom zo 14.06.2007 si žalobca uplatnil nárok na štyri dávky úrazového poistenia: náhradu za bolesť, úrazový príplatok, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia a náhradu nákladov spojených s liečením.

a) k nároku na náhradu za bolesť: žalobca nárok uplatnil prvýkrát v roku 2009. Sociálna poisťovňa pobočka Poprad rozhodnutím z 08.06.2009 nárok zamietla z dôvodu, že úraz nebol pracovným úrazom. Následne Sociálna poisťovňa ústredie potvrdila rozhodnutie pobočky. Žalobca sa popri nepriznaní nároku obrátil na zamestnávateľa, ktorý mu nevyhovel. Následne inicioval súdne konanie, v ktorom Okresný súd Košice I. uznesením vo veci sp. zn. 12C 346/2011 rozhodol, že súd nemá právomoc rozhodnúť o návrhu žalobcu smerujúcom proti jeho zamestnávateľovi a preto vec postúpil na ďalšie konanie pobočke Košice, ktorá opätovne vo veci konala a rozhodla rozhodnutím z 08.01.2014, ktorým žalobcovi nárok na náhradu za bolesť v dôsledku úrazu zo 14.06.2007 nepriznala. Sociálna poisťovňa ústredie na základe podaného opravného prostriedku zamietla podané odvolanie. Proti rozhodnutiu podal žalobca žalobu, o ktorej Krajský súd v Košiciach rozhodol rozsudkom vo veci sp. zn. 7C 121/2014 tak, že rozhodnutie z 10.04.2014 a 08.01.2014 zrušil a vec vrátil žalovanému na nové konanie. Proti rozsudku podala žalovaná odvolanie. Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 14.10.2015 podala žalovaná odvolanie, v ktorom o. i. poukázala na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S 123/2014 zo dňa 28.05.2015 vo veci nároku žalobcu na náhradu nákladov spojených s liečením, ktorým Krajský súd v Bratislave žalobu žalobcu založenú na totožnom základe zamietol a rozhodnutie ústredia č. 26184-2/2014-BA zo dňa 10.04.2014 označil ako vecne správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 9Sžo 1/2016 zo dňa 29.11.2017, právoplatným dňa 09.01.2018, sa však zo závermi Krajského súdu v Bratislave nestotožnil, ale potvrdil správnosť rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 14.10.2015. Po právoplatnom skončení preskúmvacieho konania boli predmetné rozsudky Krajského súdu v Košiciach a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj príslušná spisová dokumentácia dňa 28.02.2018 odstúpené pobočke na nové konanie a rozhodnutie. Pobočka dňa 20.04.2018 vydala rozhodnutie č. 57707-49/2018-KEM, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.05.2018, a ktorým žalobcovi priznala nárok na náhradu za bolesť v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 14.06.2007 v sume 1.504,69 eur. Dávka bola na účet žalobcu vyplatená dňa 12.06.2018.

b) k nároku na úrazový príplatok: pobočka Sociálnej poisťovne Košice 08.01.2014 nepriznala nárok na úrazový príplatok. O odvolaní rozhodlo ústredie rozhodnutím z 10.04.2014 tak, že odvolanie zamietlo. Proti rozhodnutiam žalovanej rozhodoval Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 6S 53/2015 z 04.02.2016 tak, že zrušil rozhodnutia žalovanej, vec vrátil na ďalšie konanie. Proti rozsudku Krajského súdu podala žalovaná odvolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 9Sžo 61/2016 z 28.03.2018 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 04.02.2016. Po právoplatnom skončení preskúmvacieho konania pobočka Sociálnej poisťovni 15.08.2018 vydala rozhodnutie, ktorým priznala nárok na úrazový príplatok vo výške 1.135,35 eur. Dávka bola vyplatená na účet žalobcu 31.08.2018.

c) k uplatnenému nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia: pobočka Sociálnej poisťovne rozhodnutím z 08.01.2014 nepriznala nárok. O odvolaní rozhodovalo ústredie žalovanej rozhodnutím z 10.04.2014 tak, že odvolanie zamietlo. Proti rozhodnutiam žalobca podal žalobu, o ktorej rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 6S 131/2014 tak, že zrušil rozhodnutia žalovanej a vec vrátil na ďalšie konanie. Následne bol rozsudok Krajského súdu v Košiciach odstúpený na nové konanie. Pobočka vydala 23.04.2018 rozhodnutie, ktorým priznala nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1.605,26 eur. Dávka bola vyplatená žalobcovi 12.06.2018.

d) k uplatnenému nároku na náhradu nákladov spojených s liečením: pobočka žalovanej v Košiciach rozhodnutím z 08.01.2014 nepriznala nárok na náhradu nákladov. O odvolaní rozhodlo ústredie z 10.04.2014. Proti rozhodnutiam žalovanej o nepriznaní nároku podal žalobca žalobu, o ktorej rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 1S 123/2014 z 28.05.2015 tak, že žalobu zamietol. Rozhodnutia žalovanej potvrdil ako vecne správne. K posúdeniu nároku na náhradu škody žalovaná namietala prípustnosť uplatnenia inštitútu úrokov z omeškania ako skutočnej škody z dôvodu, že úrazové dávky sú dávkami sociálneho poistenia, na ktoré vzniká nárok za splnenia zákonom ustanovených podmienok a preto pri omeškaní s ich plnením nemožno požadovať úrok z omeškania. Právo na úrazové dávky je sociálnym právom a zákon o sociálnom poistení takúto možnosť neposkytuje, v dôsledku čoho úrok z omeškania pri úrazových dávkach nemá oporu v zákone. Úprava úroku z omeškania v § 16 ods. 4 zákona 514/2003 Z.z. sa nevzťahuje na prípad žalobcu, ktorý úroky z omeškania požaduje vo forme náhrady skutočnej škody a nie ako úroky z omeškania, ktoré môže súd priznať v náhrade škody rozhodnutím o náhrade škody. Dávku sociálneho poistenia nemožno chápať ako dlh, ale ide o zákonné peňažné plnenie, na ktoré vznikne nárok po splnení zákonom stanovených podmienok. Preto nie je možné žalobcom požadovaný úrok z omeškania podriaďiť pod pojem „škoda“. Taktiež žalovaná považuje za nesprávny aj výpočet úrokov z omeškania. V súvislosti s uplatnenou nemajetkovou ujmom poukázala na skutočnosť, že všetky konania o úrazových dávkach prebehli v súlade so zákonom 461/2003 Z.z. Nedošlo k žiadnym prietahom. Žalobca si totiž na dávky neuplatnil hneď nárok. Žalovaná nemohla ovplyvniť dĺžku súdnych konaní. Žalovaná nezavinila, že k výplate dávok došlo až po 11 rokoch.

3. Žalobca v replike na podanej žalobe trval. Uviedol, že si riadne uplatnil nárok u žalovanej. Žalovaná bola povinná plniť. Podmienky na plnenie splnené boli. Žalovaná neplnila s odvolávaním sa na skutočnosť, že úraz nebol pracovným úrazom. Uvedené žalovaná nebola oprávnená hodnotiť, nakoľko ak zamestnávateľ nahlási pracovný úraz žalovanej, Sociálna poisťovňa má plniť nároky zamestnanca a nie je oprávnená stanovisko zamestnávateľa prehodnocovať. Žalobca splnil podmienky na výplatu uplatnených nárokov a po ich uplatnení bola žalovaná povinná plniť. Úroky z omeškania nahrádzajú škodu, ktorú žalobca utrpel tým, že nemohol včas disponovať dlžnou čiastkou. K otázke určenia začiatku omeškania s výplatou opätovne žalobca poukázal na skutočnosť, že žalovaná bola povinná plniť nároky po ich uplatnení. Pokiaľ žalovaná vydala rozhodnutie až 08.01.2014, uvedené nemôže byť na škodu žalobcu. K uplatnenej nemajetkovej ujme žalobca žiadal, aby súd bral zreteľ na všetky skutočnosti a to, že žalobca sa 11 rokov domáhal svojich práv podávaním opravných prostriedkov žalôb, žil v neistote, nevedel sa domôcť svojho zákonného práva. Žalobca roky pracoval ako zamestnanec s istým príjmom, pričom mal istotu, že z príjmu bude zvládať platiť úver na bývanie a rodina bude žiť. Život sa mu veľmi zmenil a bez skúsenosti s podnikaním si vybavil živnostenské oprávnenie. Ak by žalovaná plnila vtedy kedy mala vyplatené peniaze z uplatnených nárokov by žalobcovi pomohli rozbehnúť podnikanie. Minimálne by mu poskytli istú duševnú pohodu s tým, že na istý čas bude mať pokryté splátky úverov a budú pokryté finančné potreby rodiny. Úraz žalobcom otriasol na zdravotnej, finančnej i rodinnej úrovni.

4. Žalovaná v replike nesúhlasila s právnym názorom žalobcu, že nie je oprávnená preskúmať splnenie podmienok posúdenia úrazu zamestnanca ako pracovného úrazu. Taktiež nesúhlasí s názorom žalobcu, že ním požadovaný úrok z omeškania je spôsobilý nahradiť škodu, ktorá žalobcovi vznikla z dôvodu, že nemohol včas disponovať sumou úrazových dávok. Zákon č. 514/2003 Z.z. upravuje nárok žalobcu na úrok z omeškania iba v § 16 ods. 4. Žalobca si úrok z omeškania podľa tohto ustanovenia neuplatnil. Neuplatnil si ani inštitút ušlého zisku. Právo na úrazové dávky je sociálnych právom a zákon o sociálnom poistení takúto možnosť neposkytuje, v dôsledku čoho úrok z omeškania pri úrazových dávkach nemá oporu v zákone. Žalovanej dňa 09.07.2007, resp. 21.05.2009 nevznikla povinnosť vyplatiť žalobcovi úrazové dávky, preto určenie začiatku omeškania žalobcom nemá oporu v zistenom skutkovom stave. V súvislosti s uplatnenou nemajetkovou ujmovou žalovaná uvádza, že žalobca nepreukázal ako mu škoda vznikla, akým spôsobom mala žalovaná svojim konaním zasiahnuť do jeho osobnostných práv. Žalovaná namietala existenciu základných zákonných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody a to vznik škody, jej výšku, existenciu príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a konaním žalovanej.

5. Na pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalobcu na podanej žalobe trval. Uviedol, že žalobca dňa 04.06.2007 utrpel pracovný úraz, v dôsledku ktorého bol dlhodobo práceneschopný, absolvoval operačný zákrok, opakovanú hospitalizáciu, dlhodobú liečbu. Následne si uplatnil voči žalovanej nárok na bolestné, sťaženie spoločenského uplatnenia, úrazový príplatok a náklady spojené s liečením. Ďalší postup zo strany žalovaného voči žalobcovi bol negatívny, boli zamietané žiadosti o nárok. Veci sa riešili aj pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky v celkovom období 11 rokov. V konaní žalobca uplatnil nárok na nemajetkovú ujmu v zmysle § 17 zákona 514/2003 Z.z. vo výške 3.000,-- eur. Keďže v čase spôsobeného úrazu bol žalobca povinný splácať úvery, jeho mesačný príjem bol znížený o sumu 163,43 eur. Následne po ukončení práceneschopnosti sa nevrátil na miesto, ktoré vykonával, nebol schopný vykonávať túto prácu. Bol povinný nájsť si nové miesto, využil rodinu, seba. Sumu 3.000,-- eur považuje žalobca za primeranú. Žalobca zároveň uplatňuje nárok na úrok z omeškania vo výške 3.613,05 eur, ktorý pozostáva zo súm 1.227,33 eur titulom bolestného, sumy 1.076,36 eur titulom úrazového príplatku, sumy 1.309,36 eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia. Nárok a úrok z omeškania uplatňuje v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka, nie titulom náhrady škody v zmysle zákona 514/2003 Z.z. Samotné konštatovanie porušenia práva žalobcu nepovažuje žalobca za dostatočné zadostučinenie práve s ohľadom na dobu, v rámci ktorej sa žalobca domáhal svojich práv.

6. Žalobca na pojednávaní na podanej žalobe trval. Uviedol, že po spôsobenom úraze sa mu znížil príjem, chodil často do nemocnice, príjem sa mu znížil o 163,33 eur, keď poberal iba nemocenské dávky, nepoberal ani daňový bonus na deti. V tom období bol čerstvo nastáhaný v rodinnom dome, mal peniaze požičané od rodiny, mali úver. Počas práceneschopnosti bol trikrát operovaný, liečenie bolo zdĺhavé. Bol operovaný v Košiciach, mal vysoké cestovné náklady, nemohol chodiť vlakom, vozili ho kolegovia, kamaráti, lebo manželka nie je vodič. Ani predmetný úraz dostať do roviny pracovného úrazu nebolo jednoduché, žiadal o zastupovanie prostredníctvom odborovej organizácie. Práceneschopný

bol od 09.07.2007 do 31.03.2008. Bolesťné mal vyplatené 12.06.2018, úrazový príplatok 31.08.2018, sťaženie spoločenského uplatnenia 12.06.2018. V tom období pracoval na Slovenskej správe ciest Spišská Nová Ves. V tomto období komunikoval so zamestnávateľom, stal sa pre neho nepohodlný.

7. Zástupca žalovanej na pojednávaní so žalobou nesúhlasil, žiadal žalobu zamietnuť. Poukázal v plnom rozsahu na písomné vyjadrenia. Pokiaľ skutočnú škodu žalobca vyčíslil formou úroku z omeškania, tento inštitút nemá oporu v zákone o sociálnom poistení, ani v zákone č. 514/2003 Z.z. Pri dávkach sociálneho poistenia nie je možné požadovať úrok z omeškania podľa Občianskeho zákonníka nakoľko vzťah medzi žalobcom a žalovanou je založený na podriadenosti a nadriadenosti, ide o inštitút verejného práva. Žalobca taktiež nesprávne vyčíslil úrok z omeškania, keď nesprávne určil začiatok omeškania. Žalovaná sa nemohla dostať do omeškania už v roku 2009, ale k vydaniu nezákonných rozhodnutí došlo až v roku 2014. Žalovaná nezasiahla do osobnostných práv takou intenzitou, aby to odôvodňovalo vznik nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. K vydaniu nezákonných rozhodnutí došlo v roku 2014, teda konanie zďaleka netrvalo 11 rokov. Ani ďalšie následky ako strata zamestnania, úverové zaťaženie žalobcu kauzálné nesúvisia s vydanými rozhodnutiami žalovanej v roku 2014.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie a to prostriedkami procesného útoku: výsluchom žalobcu, právneho zástupcu žalobcu, listinnými dôkazmi: rozhodnutím Sociálnej poisťovne pobočka Košice z 08.01.2013, rozhodnutím Sociálnej poisťovne ústredie z 10.04.2014, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S 53/2015 z 04.02.2016, rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. z. 9Sžso 61/2016 z 28.03.2018, rozhodnutím Sociálnej poisťovne pobočka Košice z 08.01.2017, rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Sžso 1/2016 z 29.11.2017, rozhodnutím Sociálnej poisťovne ústredie z 10.04.2014, rozhodnutím Sociálnej poisťovne pobočka Košice z 08.01.2014, rozhodnutím Sociálnej poisťovne pobočka Košice z 26.07.2016, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S 131/2014 z 19.03.2015, rozhodnutím Sociálnej poisťovne ústredie z 10.04.2014, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7S 121/2014 z 14.10.2015, prostriedkami procesnej obrany: výsluchom zástupcu žalovanej, písomnými vyjadreniami žalovanej, listinnými dôkazmi: rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S 123/2014 z 28.05.2015, rozhodnutím Sociálnej poisťovne ústredie z 10.08.2009 a ostatnými listinnými dôkazmi, ktoré tvoria súčasť spisu, z vykonaniach ktorých súd zistil skutkový stav:

9. V predmetnom konaní žalobca uplatnil nárok na nemajetkovú ujmu v zmysle § 17 zákona 514/2003 Z.z. vo výške 3.000,-- eur v súvislosti s utrpeným pracovným úrazom z 04.06.2007 a nárok na úrok z omeškania vo výške 3.613,05 eur, ktorá suma pozostáva zo sumy 1.227,33 eur titulom bolesťného, sumy 1.076,36 eur titulom úrazového príplatku, sumy 1.309,36 eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia. Nárok na úrok z omeškania žalobca uplatnil v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka, nie titulom náhrady škody v zmysle zákona 514/2003 Z.z.

10. Žalobca dňa 14.06.2007 utrpel úraz počas futbalového zápasu uskutočnenom na športovom podujatí v areáli motorestu Biele studničky v Dargove, ktoré organizoval jeho zamestnávateľ, Správa ciest Košického samosprávneho kraja. Žalobca po utrpení úrazu dňa 18.06.2007 nastúpil do zamestnania. Dočasnú pracovnú neschopnosť začal dňa 09.07.2007 z dôvodu ekzému, pričom až odo dňa 13.08.2007 jeho dočasná pracovná neschopnosť pokračovala z dôvodu úrazu zo dňa 14.06.2007. Zamestnávateľ vo svojom podaní č. U R-2013/2743-2 zo dňa 06.12.2013 uviedol, že účasť zamestnancov na uvedenom športovom podujatí nebola povinná a že účastníci podujatia boli úrazovo poistení súkromnou poisťovňou. V príčinnej súvislosti s utrpeným úrazom zo dňa 14.06.2007 si žalobca uplatnil celkovo nárok na štyri dávky úrazového poistenia, a to

- a) náhradu za bolesť,
- b) úrazový príplatok,
- c) náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia
- d) náhradu nákladov spojených s liečením.

Žalobca si uplatnil nárok na náhradu za bolesť prvýkrát v roku 2009. Sociálna poisťovňa, pobočka Košice rozhodnutím č. 300-2537/2009 zo dňa 08.06.2009 žalobcovi nepriznala nárok na náhradu za bolesť z dôvodu, že úraz zo dňa 14.06.2007 nebol pracovným úrazom. Sociálna poisťovňa, ústredie v odvolacom konaní rozhodnutím č. 223-4093/2009 zo dňa 10.08.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.08.2009, potvrdila rozhodnutie pobočky ako vecne správne. Žalobca sa po nepriznaní nároku na náhradu za bolesť žalovanou obrátil so svojimi nárokmi súvisiacimi s úrazom zo dňa 14.06.2007 na svojho zamestnávateľa, ktorý mu nevyhovel. Žalobca preto dňa 04.07.2011 inicioval súdne konanie, v ktorom Okresný súd Košice I rozhodol uznesením sp. zn. 12C/346/2011 zo dňa 31.05.2012, v spojení

s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/200/2012 zo dňa 29.05.2013, že súd nemá právomoc rozhodnúť o návrhu žalobcu smerujúcom proti jeho zamestnávateľovi, nakoľko uplatnené nároky žalobcu spadajú pod úpravu zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, a preto vec postúpil na ďalšie konanie pobočky. Pobočka preto vo veci konala opätovne a rozhodla rozhodnutím č. 1380-6/2014-KEM zo dňa 08.01.2014, ktorým žalobcovi opätovne nepriznala nárok na náhradu za bolesť v dôsledku úrazu zo dňa 14.06.2007, nakoľko úraz nepovažovala za pracovný. Proti rozhodnutiu pobočky podal žalobca opravný prostriedok, o ktorom ústredie rozhodlo dňa 10.04.2014 rozhodnutím č. 26182-2/2014-BA tak, že odvolanie zamietlo a potvrdilo rozhodnutie pobočky ako zákonné a správne. Proti rozhodnutiu zo dňa 10.04.2014 podal žalobca žalobu, ktorej Krajský súd v Košiciach vyhovel rozsudkom sp. zn. 7S/121/2014 zo dňa 14.10.2015 tak, že rozhodnutie zo dňa 10.04.2014, ako aj rozhodnutie pobočky zo dňa 08.01.2014, zrušil a vec vrátil žalovanej na nové konanie. Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 14.10.2015 podala žalovaná odvolanie, v ktorom o. i. poukázala na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S 123/2014 zo dňa 28.05.2015 vo veci nároku žalobcu na náhradu nákladov spojených s liečením, ktorým Krajský súd v Bratislave žalobu žalobcu založenú na totožnom základe zamietol a rozhodnutie ústredia č. 26184-2/2014-BA zo dňa 10.04.2014 označil ako vecne správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 9Sžso/1/2016 zo dňa 29.11.2017, právoplatným dňa 09.01.2018, sa však zo závermi Krajského súdu v Bratislave nestotožnil, ale potvrdil správnosť rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 14.10.2015. Po právoplatnom skončení preskúmovacieho konania boli predmetné rozsudky Krajského súdu v Košiciach a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj príslušná spisová dokumentácia dňa 28.02.2018 odstúpené pobočke na nové konanie a rozhodnutie. Pobočka dňa 20.04.2018 vydala rozhodnutie č. 57707-49/2018-KEM, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.05.2018, a ktorým žalobcovi priznala nárok na náhradu za bolesť v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 14.06.2007 v sume 1.504,69 eur. Dávka bola na účet žalobcu vyplatená dňa 12.06.2018. Po postúpení veci uznesením Okresného súdu Košice I pobočka rozhodnutím č. 1380-5/2014-KEM zo dňa 08.01.2014 žalobcovi nepriznala nárok na úrazový príplatok v dôsledku úrazu zo dňa 14.06.2007 s odôvodnením, že predmetný úraz nie je pracovným úrazom. O odvolaní podanom proti rozhodnutiu pobočky rozhodlo ústredie rozhodnutím č. 26183-3/2014-BA zo dňa 10.04.2014 tak, že odvolanie zamietlo. Proti rozhodnutiam žalovanej o nepriznaní nároku na úrazový príplatok žalobca podal žalobu, o ktorej rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 6S/53/2015 zo dňa 04.02.2016 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 6S/53/2015 zo dňa 16.05.2016 tak, že zrušil rozhodnutia žalovanej a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 04.02.2016 podala žalovaná odvolanie, v ktorom rovnako ako v konaní o nároku na náhradu za bolesť, poukázal na závery rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S 123/2014 zo dňa 28.05.2015 vo veci nároku žalobcu na náhradu nákladov spojených s liečením. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 9Sžso/61/2016 zo dňa 28.03.2018, právoplatným dňa 04.07.2018, potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 04.02.2016. Po právoplatnom skončení preskúmovacieho konania boli predmetné rozsudky Krajského súdu v Košiciach a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj príslušná spisová dokumentácia, dňa 08.08.2018 odstúpené pobočke na nové konanie a rozhodnutie. Pobočka dňa 15.08.2018 vydala rozhodnutie č. 57707-53/2018-KEM, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.09.2018, a ktorým žalobcovi priznala nárok na úrazový príplatok v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 14.06.2007 v sume 1.135,35 eur. Dávka bola na účet žalobcu vyplatená dňa 31.08.2018. Po postúpení veci uznesením Okresného súdu Košice I pobočka rozhodnutím č. 1380-8/2014-KEM zo dňa 08.01.2014 žalobcovi nepriznala nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku úrazu zo dňa 14.06.2007. O odvolaní podanom proti rozhodnutiu pobočky rozhodlo ústredie rozhodnutím č. 26179-2/2014-BA zo dňa 10.04.2014 tak, že odvolanie zamietlo. Proti rozhodnutiam žalovanej o nepriznaní nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobca podal žalobu, o ktorej rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 6S/131/2014-34 zo dňa 19.03.2015 tak, že zrušil rozhodnutia žalovanej a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Po právoplatnom skončení preskúmovacieho konania bol rozsudok Krajského súdu v Košiciach, ako aj príslušná spisová dokumentácia, dňa 23.06.2015 odstúpená pobočke na nové konanie a rozhodnutie. Pobočka dňa 23.04.2018 vydala rozhodnutie č. 57707-48/2018-KEM, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.05.2018, a ktorým žalobcovi priznala nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 14.06.2007 v sume 1.605,26 eur. Dávka bola na účet žalobcu vyplatená dňa 12.06.2018. Po postúpení veci uznesením Okresného súdu Košice I pobočka rozhodnutím č. 1380-9/2014-KEM zo dňa 08.01.2014, žalobcovi nepriznala nárok na náhradu nákladov spojených s liečením v dôsledku úrazu zo dňa 14.06.2007. O odvolaní podanom proti rozhodnutiu pobočky rozhodlo ústredie rozhodnutím č. 26184-2/2014-BA zo dňa 10.04.2014 tak, že odvolanie zamietlo. Proti rozhodnutiam žalovanej o nepriznaní nároku na náhradu nákladov spojených s liečením

žalobca podal žalobu, o ktorej rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 1 S/123/2014 zo dňa 28.05.2015 tak, že žalobu zamietol a rozhodnutia žalovanej potvrdil ako vecne správne. Žalobca proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave nepodal odvolanie, preto rozsudok dňa 31.07.2015 nadobudol právoplatnosť.

11. Podľa § 1 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, tento zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len „územná samospráva“) za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

12. Podľa § 5 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

13. Podľa § 6 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

14. Podľa § 17 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

15. Podľa § 17 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

16. Podľa § 17 ods. 3 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

17. Podľa § 17 ods. 4 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

18. Podľa § 25 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak § 26 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>> neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>.

19. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 85 zákona 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, zamestnanec zamestnávateľa podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20200721>>, ktorý v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania bol uznaný za dočasne práceneschopného, má nárok na úrazový príplatok od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti, ak má nárok na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti podľa osobitného predpisu alebo nárok na výplatu nemocenského z nemocenského poistenia.

22. Podľa § 99 zákona 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, poškodený má nárok na náhradu za bolesť a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa osobitného predpisu.

23. Podľa § 100 ods. 1 zákona 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, poškodený má nárok na náhradu nákladov spojených s liečením, ktoré účelne vynaložil na svoje liečenie v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania na základe odporúčania odborného lekára a ktoré sa neuhrádzajú z povinného zdravotného poistenia na základe vyjadrenia revízného lekára.

24. Podľa § 100 ods. 2 zákona 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, suma náhrady nákladov spojených s liečením je najviac 23 242,70 eura. Na zvýšenie tejto sumy platí § 94 ods. 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20200721>> rovnako.

25. Vykonaným dokazovaním prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany súd dospel k záveru, že žalobnému petitu

1.) o zaplatenie sumy 3.613,05 eur titulom uplatnenej náhrady škody - uplatneného úroku z omeškania nemožno vyhovieť

2.) o zaplatenie sumy 3.000,-- eur titulom nemajetkovej ujmy možno vyhovieť čiastočne do sumy 1.000,-- eur, v prevyšujúcej časti nárok súd nepriznal.

ad 1.) Sporná skutočnosť bola najmä otázka priznania nároku na náhradu skutočnej škody, ktorá škoda predstavuje kapitalizovaný úrok z omeškania v súvislosti s náhradou za bolesť 1.227,33 eur, s úrazovým príplatkom 1.076,36 eur, náhradou za sťaženie spoločenského uplatnenia 1.309,36 eur, spolu 3.613,05 eur. Žalobca nárok uplatnil podľa § 517 Občianskeho zákonníka. Pri

posudzovaní nároku súd dospel k záveru, že je preukázané a nesporné, že pracovný úraz žalobca utrpel 14.06.2007. Nárok voči žalovanej titulom bolestného žalobca prvýkrát uplatnil 18.05.2009. Následne uplatnil žalobca aj nároky na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, úrazový príplatok. Je nesporné, aké rozhodnutia v súvislosti s uplatneným nárokom vydala žalovaná a súdy, na ktoré sa žalobca s podanými žalobami obrátil. Náhrada za bolesť bola vyplatená 12.06.2018. Nie je sporné medzi stranami sporu, že v súvislosti s uplatnenými nárokmi rozhodnutia žalovanej týkajúce sa náhrady za bolesť, sťaženie spoločenského uplatnenia, úrazový príplatok po rozhodnutiach súdov predstavujú nezákonné rozhodnutia. Konštatovanie nezákonnosti rozhodnutí žalovanej potvrdila aj žalovaná. V prípade priznania náhrady škody podľa zákona 514/2003 Z.z. pre priznanie nároku na náhradu škody musia byť splnené podmienky: 1.) nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, 2.) vznik škody, 3.) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. V konaní bola preukázaná existencia nezákonných rozhodnutí, nebol preukázaný vznik škody. V tejto súvislosti súd je názoru, že daný nárok na náhradu škody (bolestné, sťaženie spoločenského uplatnenia, úrazový príplatok) vyplýva zo zákona 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. Ide o vzťah sociálneho poistenia medzi Sociálnou poisťovňou a fyzickou osobou. Ide o verejnoprávny, nie súkromnoprávny vzťah. Právo na úroky z omeškania v prípade omeškania s úhradou dlhu majú subjekty súkromného, nie verejného práva. Preto úroky z omeškania vo verejnoprávnych vzťahoch nepredstavujú skutočnú škodu. Keďže neexistuje druhý predpoklad pre priznanie nároku na náhradu škody „vznik škody“, neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. Za danej situácie nárok na náhradu škody nemožno priznať.

K uplatnenému nároku súd poukazuje i na právny názor súdnej autority Najvyšší súd Českej republiky vo veci sp. zn. 25Cdo 1269/2004, podľa ktorého: „Povinnosť štátu platiť prostredníctvom orgánů sociálního zabezpečení či důchodového pojištění dávky osobám, které splňují nárok na výplatu důchodu, však není závazkem vyplývajícím z občanskoprávních vztahů. Ty se totiž vyznačují rovným postavením účastníků (§ 2 odst. 2 obč. zák.) spočívajícím v tom, že ve vzájemném právním vztahu žádný z nich nemá nadřazené postavení a není oprávněn rozhodovat o právech a povinnostech druhého účastníka

ani plnění povinností autoritativně vynucovat. Subjekty občanskoprávních vztahů se o vzniku či založení vzájemných subjektivních práv a povinností musí zásadně dohodnout, pokud tyto právní povinnosti nevznikají přímo ze zákona (např. povinnost nahradit škodu, vydat bezdůvodné obohacení apod.); ve všech případech neshody o vzájemných právech a povinnostech je účastník oprávněn domáhat se autoritativního vynucení svých práv prostřednictvím oprávněného orgánu státu a není nadán oprávněním mocensky (autoritativně) tato práva vynucovat sám. Tím se občanskoprávní vztahy liší od vztahů, které se souhrnně označují za vztahy veřejnoprávní, pro něž je naopak charakteristický prvek nadřízenosti a podřízenosti v různých formách a intenzitě a v nichž je založena způsobilost autoritativně rozhodovat jednou stranou právního vztahu o právech a povinnostech strany druhé; základní metodou právní regulace je zde rozhodnutí orgánu veřejné moci. Pro rozlišení soukromoprávních (občanskoprávních) vztahů od veřejnoprávních vztahů je rozhodující především posouzení vzájemného postavení jejich subjektů, jak vyplývá z příslušných ustanovení právní normy, která na tyto vztahy dopadá (srov. usnesení NS ČR ze dne 24. 4. 2002, sp. zn. 25 Cdo 1211/2001, publikované pod č. 20 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 2003).“

ad 2.) Uplatněný nárok na nemajetkovú ujmu 3.000,-- eur súd považoval za dôvodný v rozsahu 1.000,-- eur. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobca na náhradu nemajetkovej ujmy uplatnil § 17 ods. 2, 3 zákona 514/2003 Z.z. V konaní nebola sporná existencia nezákonných rozhodnutí žalovaného a to:

- rozhodnutia Sociálnej poisťovne pobočka Košice č. 1380-6/2014 z 08.01.2014
- rozhodnutia Sociálnej poisťovne pobočka Košice č. 26182-2/2014 z 10.04.2012 (týka sa nároku za bolesť)
- rozhodnutia Sociálnej poisťovne pobočka Košice č. 1380-5/2014 z 08.01.2014
- rozhodnutia Sociálnej poisťovne pobočka Košice č. 26182-3/2014 z 10.04.2012 (týka sa úrazového príplatku)
- rozhodnutia Sociálnej poisťovne pobočka Košice č. 1380-8/2014 z 08.01.2014
- rozhodnutia Sociálnej poisťovne pobočka Košice č. 26179-2/2014 z 10.04.2014 (týka sa sťaženia spoločenského uplatnenia).

Nezákonnosť rozhodnutí vyplývajúcu z rozhodnutí súdov nenamietala ani žalovaná.

26. Súd je názoru, že v prípade žalobcu samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením. Súd sa stotožnil s tvrdením žalobcu, že pracovný úraz utrpel dňa 14.06.2007 a reálne mu bola vyplatená náhrada za bolesť dňa 12.06.2018, úrazový príplatok dňa 31.08.2018, sťaženie spoločenského uplatnenia dňa 12.06.2018. Nemožno síce na ťarchu žalovanej pripočítať celé obdobie od 14.06.2007 do r. 2018, ale iba obdobie od kedy žalobca nárok u žalovanej uplatnil prvýkrát v roku 2009 do času vyplatenia nárokov v roku 2018. Možno však konštatovať, že v dôsledku spôsobeného pracovného úrazu dňa 14.06.2007 došlo u žalobcu k podstatnému zníženiu príjmu, čo za situácie, kedy v tom období žalobca mal pôžičky a splácal úver, keď v tom období dokončil rodinný dom. Išlo o neľahkú situáciu žalobcu nielen vzhľadom na zdravotný stav a komplikácie spojené s pracovným úrazom, ale aj vzhľadom na problém vo financovaní záväzkov žalobcu a zabezpečenie výdavkov rodiny s dvoma maloletými deťmi. Možno prisvedčiť tomu, že žalobcovi by určite reálne pomohlo priznanie vyplatenia nárokov v období roku 2009, kedy prvýkrát žalobca uplatnil nárok na náhradu za bolesť, najneskôr v roku 2014, keď o uplatnených nárokoch na náhradu za bolesť, sťaženie spoločenského uplatnenia a úrazový príplatok rozhodovala žalovaná. Preto súd dospel k záveru, že samotné konštatovanie porušenia práva zo strany žalovanej v súdnych rozhodnutiach nie je dostatočným zadosťučinením pre žalobcu. Za primeranú nemajetkovú ujmu súd považuje 1.000,-- eur. Pri určení výšky nemajetkovej ujmy súd prihliadol na osobu žalobcu, ktorý bol do 14.06.2007 riadne zamestnaný, mal stabilný príjem. Úraz bol spôsobený v období, keď žalobca najviac potreboval pracovať a mať riadny príjem, keď pre rodinu dokončil rodinný dom, splácal pôžičky rodine, hypotekárny úver. Žalobca práve v tomto období ešte viac potreboval mať stabilný príjem. Súd sa stotožňuje aj tvrdením žalobcu, že skutočne, ak dlhodobo zamestnanec uhrádza riadne štátu odvody na nemocenské, dôchodkové, zdravotné poistenie, má legitímne očakávania od štátu, že v prípade ak bude odkázaný na dávky vyplývajúce zo zákona o sociálnom poistení, bude mu príslušná poisťovňa plniť v reálnom čase. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol majúc za to, že suma 1.000,-- eur je primeraná nemajetková ujma. Priznaná nemajetková ujma podľa názoru súdu predstavuje adekvátnu satisfakciu pre žalobcu.

27. Na základe uvedených skutočností v súlade s citovanou právnou úpravou súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate rozsudku.

28. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, keď každá zo strán sporu mala úspech v jednej časti žalobného petitu. Vo vzťahu k priznanej náhrade ujmy by mal v zásade žalobca právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, keď výška plnenia závisela výlučne od úvahy súdu. Vzhľadom na pomerný úspech strán sporu je spravodlivé, aby každá strana sporu znášala jej vzniknuté trovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.